

Vrtenje vrtničenje kroženje – ples življenja

Vse kroži, vse se vrti in teče. Planeti se vrtijo okoli sonc, lune okoli planetov, vrtijo se galaksije, vrti se vesolje. Vrtijo se elektroni okoli jeder v atomih in atomi v molekulah. Molekule se spajajo in cepijo, nastajajo nove, snov se spreminja iz trdnega stanja v tekoče in plinasto. Dežne kaplje padajo na zemljo, pronicajo in se srečajo pod zemljo, iz izvirov tečejo potoki, žuborijo v reke, reke se vijejo v morja, morja hlapijo v nebo. Teče magma iz ognjenikov, ohlaja se v skale, te razpadejo v prah, iz prahu nastane zemlja, iz zemlje rastline srkajo življenje zase in ga skupaj s soncem oblikujejo v plodove. S plodovi se hrani človek, iz mesa plodov človekovo meso. V naravi je red, je vzorec, so pravila. Sprva semenčica, potem jok dojenčka, čebljanje malčka, otroško vik in krik, pogovorni sleng, nekega dne učeni jezik, na koncu tišina. Ljudje se družimo, združujemo in razhajamo, srečujemo se in poslavljamo. Reinkarnacija: duše krožijo po širnih svetovih duhovnih ravni in iščejo svojo pot nazaj v blišč in sij. Vse pleše v vesoljnem ritmu. Vse ima točno določen ritem, tudi človeško telo, ki je mikrokozmos v makrokozmosu. Kroženje v naših telesih poteka po vnaprej določenih vzorcih. Že milijone let je tako. Menja se snov, vzorec pa ostaja isti. V sedmih letih se v telesu zamenja vsaka celica. Snovni pretok je gibalno in sredstvo življenja. Nenehni procesi sprememb omogoča življenje. Če je ritem sprememb pravilen, je življenje v polnem teku, ovirati pretok pa pomeni priklicati bolezen. Kadar gredo plodovi iz dreves in zelenjava iz vrtov v naša usta brez vmesne postaje v lonc ali mikrovalovko, je pretok hrane pravilen. Ritem je naraven. Kadar se izdatno gibamo vsak dan in kadar si večkrat vzamemo čas za odmor in krajši spanec je ritem življenja pravilen. Če pa nasprotno živimo kot živi povprečna sodobna družba, hitro in napeto, je pretok moten. Civilizirano življenje je vsiljeni ritem in ovira naravnega ritma. Sčasoma nam umetni vzorec življenja in prehranjevanja prinese bolezen. Telo postane nepretočno. Predelana hrana brez življenja maši žile, v njih se tok snovi po telesu upočasnjuje in ustavlja, kar je temelj za nastanek vseh telesnih anomalij. Kadar je telo bolno, se v fino-snovnem telesu energija vrtniči, subtilni energijski tokovi se popačijo, kar se navzven kaže kot duševne motnje; depresija, nizka koncentracija, zmedenost, jeza, žalost, obup, itd... Motnje pretoka snovi so telesne bolezni, motnje fino-energijskega toka pa duševne bolezni. Iz ene lahko nastane druga in iz druge ena. Bolezen se zrcali iz telesnega na duševno in obratno (zdrav duh v zdravem telesu). Tudi če smo stalno jezni lahko spravimo telo v krč in zbolimo na telesu. Bolezen je zajezev kroženja, je konec pretoka. Če reko zajezimo s kupom kamenja, se voda peni, šumi, divja in išče pot okoli. Življenje si želi živeti, dajmo mu prosto pot naše narave.